

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

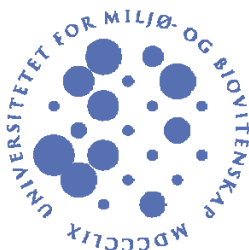
Høringsuttalelse - arbeidsgivers tilgang til ansatte e-post

Under følger UMBs punkter til uttalelse vedrørende høringsnotatet "Forslag til regler om tilgang til ansattes e-post mv – endring av personopplysningsloven § 3 og § 46.

- I utgangspunktet synes behovet for privat e-post / hjemmeområde på jobb å være noe søkt all den tid en arbeidstaker er på jobb for å arbeide for arbeidsgiver og benytter utstyr stilt til rådighet av arbeidsgiver. I dokumentet påpekes det at det foregår en sammensmelting av privat- og jobbsituasjonen. Etter vår mening er det like mye et uttrykk for at e-post- og digitale ressurser tidligere var kostnadsmessig utenfor rekkevidde for folk flest. I dag er situasjonen en annen. Alle kan opprette private e-postadresser og disse kan man også tilgang til på jobb via webmail o.l. Det er dermed ikke lenger noe argument for at arbeidstaker trenger å benytte arbeidsgiveres ressurs som personlige eller private, verken kostnadsmessig eller tilgangsmessig. Det vil også kunne gjelde for fagforeningsvirksomhet.

Et slikt skille mellom privatsituasjonen og jobb er meget tydelig og lettfattelig, og skaper ikke situasjoner hvor det er behov for skjønn. I den grad en arbeidsgiver skal legge til rette for en "privat sone" for arbeidstagerne, er det mer hensiktsmessig at arbeidsgiveren plikter å legge til rette for tilgang til privat e-post via bredbånd.

- I den grad høringsnotat legger til grunn at arbeidstaker skal ha en privat sone hos arbeidstaker er det viktig at man i størst mulig grad legger opp til en regulering som reduserer behovet for skjønn til et minimum. Vi stiller oss således bak forslaget om å legge alternativ 2 i kapittel 5.5.1 til grunn, dvs at arbeidstakerens personlige e-postkasse i utgangspunktet ikke er tilgjengelig for arbeidsgiver. Det vil videre si at denne er strengt personlig, og det bør være meget strenge restriksjoner med objektive kriterier mht innsyn.
- Vi finner at høringsnotatet / forskriften er veldig fokusert mot overvåkning. Selv om det er et problem som ikke skal bagatelliseres, er det likevel vår oppfatning at det normale behovet for innsyn dreier seg om tilgang til virksomhetsdata, og at denne tilgangen blir vanskeliggjort ved at man ønsker å være restriktiv mht innsyn i personlige konti. Vi anser det som konstruktivt at man i større grad vektlegger at virksomhetsdata og personlige data skal skilles fysisk.
- Vi vil anbefale at reguleringen blir vesentlig klarere på to punkter:

- Forskriften bør legge opp til et skille mellom personlige e-postkonti og virksomhetskonti (funksjonskonti), og at kommunikasjon som angår virksomheten skal foregå via sistnevnte. Utgangspunktet er da at personlige konti ikke skal benyttes til virksomhetsrelatert e-post. Videre bør slike virksomhetskonti som grunnregel være tilgjengelig for mer enn en person.

Behov for tilgang/innsyn i personlige konti vil i en normal virksomhetssituasjon være praktisk talt eliminert ved et slikt skille, all den tid det er sammenblanding av personlige konti som virksomhetsverktøy og privat sone som skaper problemsituasjoner.

- Innsyn i e-post mv. reguleres i kapittel 9, og kriteriene for unntakene som framsettes i § 9-4 og § 9-5 er for upresise for at man skal unngå konflikter. Dette er paragrafer som kommer til anvendelse når det er uenighet, og formuleringer som "det er god grunn til å tro..." (§9-4 c) og "dersom det foreligger begrunnet mistanke" (§9-5) uten ytterligere presisering av kriterier eller krav til dokumentasjon åpner for så mye skjønn, at de er uegnet som avklarende i en konfliktsituasjon.

Avslutningsvis:

- I stedet for å fokusere på en regulering av en forholdsvis umulig sammenblandingssituasjon på personlige konti, er det mer hensiktsmessig å pålegge tiltak for at slik sammenblanding ikke skal skje.

Med hilsen

Nils Dugstad
Administrerende direktør

Geir Tutturen
avdelingsleder